

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De scholastico, qui post mortem in Pruli tabulam percussit & scidit, cap.
29.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

meum illum inflammaui; & quia in causa non erat libido, sed pia intentio, bene potero iuari. Hæc cum relata fuissent militi, vxori valde condolens, orationibus, ieiunijs, & eleemosynis illi succurrere studuit, animam eius, quibuscunque poterat, commendans. APOLLONIVS: Terribile est, quòd Deus iudicio nostro tam minima tam grauius punit. CAESARIVS: De hoc referam exemplum.

CAPVT XXVIII.

*Minuta
puniri de
licta.*

MOnachus quidam ordinis nostri nuper cui-
dam post mortem apparens, requisitus de sta-
tu suo, sic respondit: Nunquam putabam Do-
minum fuisse tam districtum; nam minima, quæ hic non
fuerint per satisfactionem deleta, obseruat; deinde
subiunxit & hoc: Deus, inquit, ignoscat prælati no-
stris, quia magnis & multis sæpe nos subiiciunt poenis,
valde illorum præcepta ligant: quando enim indiscre-
tè aliquid præcipiunt, & subditi hoc minus attendunt,
vel paruipendunt, futuro iudicio referuatur. APOLLO-
NIVS: Quid dicis de monachis pertinacibus? CASA-
RIVS: Pertinacia vitium est poena dignum, etiã si fuerit
bona, contra præcepta prælatorum.

CAPVT XXIX.

*Pertina-
cia.*

IN regno Franciæ, domus est, quæ Pruli dicitur, or-
dinis Cisterciensis; in hac recenter contigit res sa-
tis mirabilis, sicut retulerunt nobis Abbates nostri
anno præterito reuertentes de generali capitulo: nam
quidam ab Abbate, in quo visio facta est, se audiuisse re-
stati sunt; Adulescens quidam in eadẽ domo factus est no-
uitius, quẽ magister suus mox secutus est, qui cum factus
fuisset monachus, ita districtè se habuit, ita singularis
fuit, vt ei Abbas timeret, & pro indiscreto feruore sa-
pius argueret. Ille verò salutaribus monitis non acquies-
cens, in pertinacia sua perseverauit, sicq; post aliquot
annos defunctus est. Nocte quadam, cum Abbas quarta fe-
ria ad laudes in stalli suo staret, & contra presbyterium
respiceret, tres personas, quasi tres candelas ardentes, ad
se venire contemplatus est; quibus propius acceden-
tibus, cognouit omnes: medius fuit prædictus schola-
sticus,

sticus, & ex vtroque eius laterere duo Conuersi, omnes nuper defuncti. Tunc Abbas memor pertinaciæ scholastici, interrogauit eum, dicēs: Quomodo habes? respondente illo bene; mox subjunxit: Nunquid passus es pro inobedientia tua? Etiam, inquit, multa & maxima tormenta, sed quia intentio mea bona licet indiscreta fuerat, Dominus mei misertus est, nec sum dānatus. Et ait Abbas: Quid est quod iste Cōuersus, digito eum demonstrans, altero clarior est, cū ipse apostatauerit, & alter nunquā, ex quo ad ordinem venit, grauius excesserit? Respondit monachus: quia iste post lapsum fortius surrexit, & altero multo feruētior fuit. Interim choro cantante versiculum, Pedes sanctorum suorum seruabit, & impij in tenebris cōticescent, scholasticus signa suæ præsentia ibi relinquere volens, tabulam pedibus psallentium substratam tam forriter calcæ percussit, vt frangeretur, sicque disparuit. Abbas verò, in testimonium tam manifestæ visionis, tabulam fractam reparari vel mutari non permisit. APOLLONIUS: Ista recitari deberēt monachis, qui ex indiscreto feruore sibi & alijs inutiles sunt. CÆSARIUS: propter eos sanctus Benedictus in regula dicit, octauum gradū humilitatis esse, vt nihil agat monachus, nisi quod communis monasterij regula vel majorum cohortantur exempla. APOLLONIUS: Sicut quidam in rigore suo nimis sunt pertinaces, ita alij verbis vel signis nimis sunt leues. CÆSARIUS: Et hi pœna digni sunt.

CAPVT XXX.

Sacrista quidam apud Vilarium meis temporibus defunctus est, nomine Ioannes, hic quidem religiosus satis fuit, sed in verbis atque signis leuem admodum se exhibuit. Die quadam post mortem eius, cū dominus Vlricus, tunc Abbas, intraturus esset oratorium, & vnum pedē posuisset introrsum, clara luce prædictus Ioannes illi apparens, ad pedes eius procidit, orationes postulās: quo viso Abbas territ⁹, pedē retraxit, ostium post se claudens. Et iudicatū est a fratribus, causam purgatorij eius maximè fuisse leuitatem.

1. Reg. 1.]

S. Bened.
di. cap. 7.
Regula
sua.

Leuitas.